

• Organisch Nieuws •

Mededelingen van de Gemeente Leerdienst-NL

Nr.7 Sept. 2004

Geliefde broeders en zusters

De Zomeractie in Bellingwolde ligt achter ons. We hebben met ca. 50 bezoekers het eerste Nederlandse optreden van de familie Sasek kunnen meemaken. De sfeer was goed en we zagen dat het ook vreugde bij de bezoekers heeft uitgewerkt. Ik ben God zeer dankbaar voor alle medewerkers die deze dag mogelijk hebben gemaakt. Zij hebben zichzelf, hun tijd en hun goederen bereidwillig ingezet. Sommigen van hen moesten 300 km reizen om mee te helpen, anderen hebben hun huizen als overnachtingplaats voor de familie Sasek en de medewerkers afgestaan. Ook de familie Sasek ben ik zeer dankbaar dat zij de lange reis op zich hebben genomen om ons hun liederen voor te dragen. Ik denk dat wij allen veel van de familie Sasek kunnen leren. Ook de film “het Geheim van God” (in Duits) in de middag was zeer leerzaam en zal velen tot denken hebben aangezet. We zouden hier graag met u over willen napraten op de volgende bezoekersdag.

In deze tijd is er een nieuw boek uitgekomen van Ivo Sasek in het Nederlands. Dit boek gaat over “het kennen van God” en behandelt de verschillende niveaus waarin we God kunnen leren kennen. Zo wordt ingegaan op het christen zijn in het voorhof, het heilige en het heilige der heilige. Het is een diepgravend en baanbrekend boek wat ik u zeer kan aanraden. Ook dit boek kunt u kosteloos bij ons bestellen.

Verder wil ik mij beschikbaar stellen om in uw gemeente of huiskring de filmmusical: “Lemuël, de man tussen hemel en aarde” te vertonen. De film is Nederlands ingesproken en de liederen zijn Nederlands ondertiteld.

Als u het werk van de “Gemeinde Leerdienst” beter wilt leren kennen wordt er ook in Zwitserland gelegenheid geboden om deel te nemen

aan een “Besuchertag” met aansluitend een z.g. bemetingsweek. Wilt u hierover meer informatie, dan kunt u met ons contact opnemen.

Enkele mededelingen:

De volgende bezoekersdag in Nederland zal plaatsvinden op 9 Oktober aan de Loosterweg 19 te Veelerveen. Om organisatorische redenen (“middageten”) zijn wij u dankbaar als u zou willen doorgeven met hoeveel volwassenen en kinderen, u wilt komen.

Hartelijke groeten

Arjen Mors

“De dood in ons, het leven echter in U”

“In alles zijn wij in de druk, doch niet in het nauw; geen uitweg ziende, maar niet zonder uitweg... voortdurend worden wij, die leven, aan de dood overgeleverd, om Jezus’wil, opdat ook het leven van Jezus zich in ons sterfelijk vlees openbare. Zo werkt dan de dood in ons, doch het leven in U” (2 Kor.4:7-12).

“Bijna een beetje te zonnig” ondervond een deelnemer van onze zomeracties het gezamenlijke verschijningsbeeld van mijn familie. Verleden jaar maakte zich een bezoeker al zorgen, of wij nog wel genoeg kruis te dragen hadden. Naast de vreugde daarover, dat we in onze acties klaarblijkelijk toch meer het leven als de dood uitstralen, gun ik zulke toeschouwers ook eens een blik achter de coulissen. Want het afgelopen halfjaar, waarin het gehele zomeractieprogramma inclusief film is ontstaan, brachten een volheid van lijden met zich mee, zoals wij dat daarvoor nauwelijks gekend hadden. Naast alle technische rampen, defecten en onmogelijkheden, moesten we in honderden uren van kleine werkzaamheden horde na horde aan geestelijke weerstanden overwinnen. Vaak verdween de kracht zodanig, dat we niet wisten, of we de volgende dag ons werk nog konden voortzetten. Ontelbare slapeloze nachten begeleiden de maandenlange arbeidsopgave van 200%. Naast dit grote werk moest ook de gezamenlijke OCG nog verder worden geleid, worden opgeleid en ook voor alle medewerkers ter plaatse worden gezorgd.

Ook lieten we geen rondbrieven of boekenproducties uitvallen. In tegendeel: We produceerden meer dan ooit tevoren. Drie dagen voor het vriendschapstreffen op 19 mei ontving ik het bericht van de dood van mijn moeder. Samen met mijn broer, die een vergelijkbare overvloed van werk heeft, moesten we haar begrafenis voorbereiden, de woning opheffen en alles wat daarmee samenhangt. De grootste belasting bestond echter daarin dat ik bijna 30 jaar tevergeefs heb geprobeerd mijn moeder van een leven na de dood te overtuigen. En hoewel ze bij ons laatste gesprek getuigde, bij het zien van onze zomeractie-video 2003 door de getoonde heerlijkheid drie uur lang alleen nog gehuild te hebben, en mij bezwoer, in geen geval van deze weg meer af te wijken, weerstond ze, wat haar persoonlijk heil betreft, haar verlosser met ijzere wil. Zo werd zij op 19 mei, juist op mijn verjaardag, in de eeuwigheid geroepen, wat mijn broer bij zijn grafpreek als teken van de hemel uitlegde.

Na al deze toegevoegde beproevingen en belastingen liet ik mij overhalen voor een korte actie in de Oekraïne. Wat ik eerst als een “kom over en help ons!” roep interpreteerde, ondervond ik echter achteraf als ontijdig werk. Ik nam te weinig tijd, om voor God te staan en de kosten precies te overzien. Al op de vliegreis heen werd ik ziek en lag daardoor enige uren op een Moskous grasveld neder. Daar werd ik bovendien door een giftig insect gebeten, wat me daarna wekenlang niet alleen pijn, maar ook sterke aanvechtingen bezorgde. Want van alle kanten hoorde ik van doodsoorzaken, verlammingen en jarenlange gebreken, die door insectenbeten teweeg gebracht waren.

Kwamen de pijnen in mijn ledematen en de acute vergeetachtigheid door de sterke overwerktheid of van dit insect?

Uit veiligheidsoverwegingen zag ik af van allerlei onderzoek en borg me in de Heer, wat tot nu toe goede vrucht gedragen heeft.

In de Oekraïne zelf preekte ik 9 uur op één dag tot de van alle kanten toegestroomde broeders en zusters. Omdat de Heer mij weer opgericht had en alles er werkelijk positief uitzag, maakte ik toen nog de fout, een predikant en andere mensen in de bijeenkomst van verbondenen binnen te laten, wat tot zware inspanningen leidde. Door het te snelle voorwaarts gaan, gingen ook onze verbondenen over meerdere geestelijke wetmatigheden heen, zodat ik daadwerkelijk na 9 uur preken het eigenlijke nog niet had gezegd. De zalving werd door de steeds weer

erbij komende mensen teruggedrongen, zodat ik tenslotte met een gevoel van onverrichte zaken moest terugvliegen.

In Zwitserland aangekomen, legde ik me voor een uur afgemat op een weiland neer, om wat op adem te komen. Annie die mij afhaalde en ook erg uitgeput was, sliep gelijktijdig naast mij in. Op dit moment greep een dief Annies tasje met haar portemonnee, die ze net met 1000 franken huishoudgeld gevuld had. De enige sabbat-uren, die nog overbleven, waren we dan daarmee bezig, diverse rekeningen te blokkeren, politierapporten in te vullen enz.

Tenslotte volgde daarna een hele serie technische defecten aan onze computer, zodat we dag en nacht om oplossingen worstelden, hoe we de gedraaide en op zich afgemonteerde film weer uit de machine zouden kunnen krijgen.

Zoals ook in de jaren daarvoor lukte het ons eindelijk op het allerlaatste moment, de geblokkeerde filmdelen uit de machine te krijgen. Met een uur vertraging reden we weg naar de eerste actie.

Tussen dit alles door moest nog de gehele choreografie en 39 kantjes tekst van het gezins-oratorium ingestudeerd en uit het hoofd geleerd worden.

Toen de laatste innerlijke en interne aanvechting overwonnen was, zei ik tegen mijn team, dat nu zoals gewoonlijk de aanvechtingen van buiten zouden beginnen. nauwelijks uitgesproken, stond weer eens de politie met een onderzoeksbevel op de stoep. Kwaadgezinde mensen hebben ons weer eens belaagt en een vervolging tegen ons ingezet. Dit keer gaat het om het thema financiën. Hoewel wij aantoonbaar meer dan 20 jaar alles kosteloos aanbieden en van al de kosten belastingmatig niets mochten afschrijven, behalve wat we aan puur ruw materiaal betaald hebben, zit ik nu op de aanklachtenbank, omdat ik niet voor elke van de duizenden overnachtingen in onze huizen 3,50 franken huurbelasting aan de overheid heb betaald. Men probeert de sinds tientallen jaren overeengekomen afspraken, die wij met de overheid zuiver geregeld hadden, plotseling te betwijfelen en ons onzuivere motieven in de schoenen te schuiven.

Ik schrijf dit alles niet om een beetje te jammeren of negatief over onze overheid te spreken. Toch zijn we dankbaar, wanneer u niet vergeet, dat achter al het leven, dat de mensen door onze dienst ontvangen, van onze kant steeds weer met een overeenkomstig sterven betaald wordt.

Bij alles wat ik gezegd heb, kwam nog veel meer, wat ik omwille van de tijd niet meer vermeld. Omgeef ons met gebed, dat we onze vaste stand behouden en allen die ons aanklagen vervolgens het hoofd van God kunnen bieden. Want een van onze erfrechten zegt, dat wie ons ook aangrijpt ter wille van ons ten val zal komen en dat wij iedere tong, die voor het gerecht tegen ons opstaat, schuldig zullen spreken. **(Jes.54:15-17)**. Desalniettemin moeten zulke beloften en erfrechten in daad en praktijk gelovend bevestigd worden. Ons zeer grote loon in al deze verdrukkingen en in al dit lijden zijn echter de overvolle zalen en de duizenden bezoekers, die aan de uitvloeijing van het leven van de zomeractie van dit jaar deelnemen. En wat ons onbeschrijfelijk sterkt en verheugt, is de werkelijk droomachtige samenwerking met u allen OCG-ers, dat u in nooit eerder vertoonde trouw en nooit aanwezig geachte ijver en eenheid, in alle zelfloosheid en overgave deze grote acties toegerust hebt. U bent onze troost en onze onuitsprekelijke vreugde, waarvoor we God dag en nacht niet genoeg kunnen danken. In grote voorvreugde op ons volgende weerzien groet ik u in alle liefde en hartelijkheid verbonden.

Ivo Sasek

Het eerste leerjaar

(Door Lois Sasek)

Ik kan op een mooi en leerzaam eerste leerjaar met veel gebeurtenissen terugkijken. Iedere opgave in mijn “filmopleiding” heeft mij grote vreugde gegeven.

Ook toen overbelasting, uitdaging en onmogelijkheden dagelijkse kost voor mij waren. Hoe gooit men een haantje in de lucht, dat het tot vuurwerk wordt en als gebraden haantje weer op te vangen is? Hoe kan men een Filippus in vervoering brengen, een engel laten verschijnen en even later weer in het niets laten oplossen, hoe komt de Ethiopische wagen nu echt in de grote woestijn, hoe brengt men het Israëli-sche volk in de oude stad?, hoe vliegt men door het heelal?, hoe tovert men een scène om naar een palmenomgeving in het zuiden? Hoe filmt men sowieso een scène? Hoe geneest men nu leprapatiënten en blinden? Maar bij elke onmogelijkheid mocht ik mijn vertrouwen op de Heer stellen, Die nu eenmaal toch eenvoudig alles kan en Hijzelf heeft ons dan ook uit elke onmogelijkheid verlost.

Achteraf zijn er eigenlijk 2 kleine werkzaamheden. die ik niet altijd jubelend heb uitgevoerd. 1 Het veilig opslaan van het filmbestand op de PC. Dat is echt een tijdrovende klus: iedere filmclip, ieder project, ieder geluidsbestand, iedere foto moet trouw op een extra vaste schijf opgeslagen worden, voor het geval dat een vaste schijf kapot gaat. Het 2^e was de ordening in de kabels en vaste schijven. Omdat we eigenlijk, wat we ook aan het doen zijn, steeds onder een bepaalde tijdsdruk staan, was voor mij ook het orde houden in de bekabeling van de ca. 10 externe harde schijven, 3 beeldschermen, dvd en videoapparaten, camera's enz. niet echt een zaak van het hart.

Nu spitste de zaak zich toe op het afspelen van de film in Nürnberg. Maandenlange arbeid, volharden, lijden, nachtdienst en niet op de laatste plaats de draaiopnames van de OCG zouden nu met deze klaarge maakte banden beloofd worden. Sneller gezegd dan gedaan. De computer ging 3 dagen voor Nürnberg kapot. We hadden iedere minuut nodig om de film nog gereed te maken. Door een idee van papa koelden we de computer kunstmatig met ventilatoren en een koude föhn. Dit idee sloeg goed aan, maar de vijand liet niet los: plotseling vielen de 2 belangrijkste vaste schijven uit. Ze schenen kapot te zijn. Heb ik wel alles trouw opgeslagen? Van het een kwam het ander, programmafout, systeemfout, cameraonderbreking, toetsenbordonderbreking, bandonderbreking, tot aan de muis, waarvan de batterijen leeg waren. Maar hoe kunnen we in deze eindspurt nog opladen? Niets liep er meer. Geen enkel computertechisch kennen hielp ons verder. Plotseling kwam er een impuls bij me op, dat de Heer alleen naar mijn hart en niet op mijn weten kijkt en dat Hij dan zegent of niet. Mijn blik viel op de kabelsalade in de hoek: een troosteloze verwickeling. Mij kwamen de weinige bestanden in gedachten, die ik niet zoals afgesproken nog dezelfde avond beveiligd had. Zo maakte ik mijn hart vast, haalde alle aansluitingen los, ontwarde de kabels, ordende de harde schijven van ganser harte en onder gebed, tot alles overzichtelijk was. Daarna beveiligde ik met computertechisch zeer moeizame stappen de nog vermiste bestanden van de al "kapotte" harde schijven. De techniek lichte mij nog bij elke stap het been. Maar ik wist dat de Heer met mij was, want ik deed precies de bovengenoemde 2 werkstappen van ganser harte! Dat betekende 5 uur zeer geconcentreerd werken. Plotseling, in de laatste minuten, begon het systeem weer te functioneren. Nu kon ik nog de

laatste correcties maken en de film uiteindelijk overzetten op de beveiligde harde schijven. Op de reis naar Nürnberg controleerden wij dan nog de laatste band... op het laatste moment klaar! Halleluja! Ik dank de Heer boven alles voor deze waardevolle les! Wanneer ik in het kleine van harte trouw ben, dan stroomt de zegen. Daar waar niemand het ziet en controleert, daar waar het eerder moeizaam is. Kent u niet ook zulke situaties?

Lois Sasek

De zwakke plek

Ik ben nog juist bezig met de laatste werkdag van mijn bedrijfsleerang. Al vaker had ik gedurende mijn opleiding als meubelmaker in de dagelijkse beroepspraktijk kleine gelijkenissen kunnen ontdekken. Ik was nu in een oud huis bezig en had de opdracht gekregen om de gehele binnenopbouw tot op de kale muren af te breken. Dus haalde ik breekijzers en alles wat er zo bij hoort en stond eerst een beetje radeeloos voor deze wanden. “Hoe pakt men zo’n gesloten wand nu het effectiefst aan?” vroeg ik mij af. toen begon ik eenvoudig eerst eens naar een zwakke plek, een scheur of iets dergelijks te zoeken en vond daadwerkelijk een kleine opening. Ik bewerkte deze met de steekbeitel, nam het breekijzer en trok een hele plank uit de wand. Tien minuten later lag de hele wand in de afvalcontainer. De eerste plank heeft de meeste moeite gekost. Precies zo doet de vijand het toch ook in onze families en onze overige geestelijke omgeving. Wanneer hij de volle kracht en de Geest in ons midden mogelijk snel wil afbreken, gebruikt hij alleen een fijn scheurtje of een familiegezinlid dat doorhangt en gelijk hakt hij er op los en brengt allen ten val.

Ik sla juist gade, hoeveel jeugdigen – ook in de OCG – op dit moment op de proef worden gesteld en op hun eigen echtheid worden beproefd, of zij werkelijk zelfstandig, zelfreinigend, eenvoudig mondig voor de Heer leven. Niets zou de vijand meer bevallen dan ons jeugdigen door wereldlust en andere verleidingen tot zulke scheuren en zwakke plekken te maken. Hoe snel kan hij dan inhaken en gehele gezinnen aan het wankelen brengen. Ik ben er vast van overtuigt, dat ieder afzonderlijk onder ons, die niet al zijn bronnen in de Heer heeft, van de Heer precies dat krijgen zal, wat hem ten diepste in het hart draagt. Wanneer u

een welgevallen aan de wereld hebt, de Heer geeft u naar uw wil. U zult de wereld en de schijnvrijheid mogen genieten. Maar u zult de soep dan helemaal en tot op de laatste consequentie moeten uitlepelen. Ach, laat ons toch niet alleen maar uiterlijke vormen vervullen! laat ons daarom worstelen, werkelijk door de enge poort te gaan. Laat ons veel meer in gebed gaan als aan de lusten van het vlees toe te geven. Wanneer U een innerlijke leegte bespeurd, begin die nooit met een kostuum te overkleden, dat is uw ondergang en niet alleen de uwe, uw hele gezin zal daardoor getroffen worden, wanneer de vijand u als eerste plank zou kunnen uitbreken. Wij mogen niet te lui zijn, om al s'morgens vroeg in alle vroegte op te staan, voor de Heer in gebed te gaan, door te dringen en door te breken. Laat we het apostolische gebed innemen, tot het helemaal ons eigen geworden is (lees het boek "apostolisch bidden"). Er is zo veel geestelijk werk, laten we toch niet rondhangen.

Simon Sasek

Het Organisch Nieuws en de Olietak zijn uitgegeven en samengesteld door:

Nederland: Arjen Mors
Loosterweg 19
9566 PC Veelerveen
Tel: 0597-541223
Fax: 0597-541771
Email: [Klik hier](#).

Duitsland: Andreas Flachowsky
Juister Weg 6
D-26789 Leer
Tel: 0049 (0)491 960 777 0
Fax: 0049 (0)491 977 636 4
Email: [Klik hier](#).